

idetmindste 4 Maaneder til sit Arbejde, medens der kun levnes det andet Thing en saa kort Tid, at det ikke kan gjøre sin constitutionelle Ret gjældende i dens fulde Betydning. Dette forekommer mig meget uheldigt. Det kan være — jeg siger det kan være, — at Grunden til denne meget langsomme Behandling ikke alene eller hovedsagelig ligger i den valgte Fremgangsmaade, men det kan ogsaa være, at den idetmindste for en stor Deel ligger deri. Jeg troede derfor, at en vis politisk Takt, om ikke Andet, maatte tilraade Thinget idetmindste en Gang at vælge den anden foreslaaede Fremgangsmaade; det vilde da vise sig, hvilken af disse der er den rigtige. Jeg troer, at Thinget baade er sig selv og Folket skyldigt at see at komme til større Klarhed om eller idetmindste faae større Indsigt i, om det ligger i en formel Urigtighed — for at give det det mildeste Navn — eller i Tingenes Natur, at der hidtil hvert Aar er medgaaet en saa lang Tid til Finantslovens Behandling. Ogsaa maatte Publikum i en anden Henseende faae Klarhed, nemlig om hvad Grunden er til, at der i det sidste Dieblif før Budgettet endelig vedtages er foretaget betydelige Forandringer deri, ja, at Thinget endog i den korte Tid, som er forløbet imellem anden og tredie Behandling, mere end eengang er kommen i Modsigelse med sig selv (Hør!), thi jeg har seet, at Thinget ved den anden Behandling med en saadan Kraft er optraadt mod enkelte af Ministrenes Positioner, saaat den tagne Beslutning er gaaet disse imod, men 24 eller maaskee 48 Timer derefter er Thinget kommet, om ikke til et ganske modsat Resultat, saa dog til et meget modificeret. Jeg troer ikke, at jeg behøver at anføre Exempler herpaa; thi Enhver vil sikkert let erindre sig flere. Det er derfor, at jeg atter denne Gang har understøttet Forslaget om at behandle Finantsloven saaledes, som jeg fra Begyndelsen af har anseet for rigtigst; dengang var der, og jeg erindrer Forhandlingerne meget nøie, slet ikke Tale om politiske Hensyn, men der var Tale om de to Hovedviemed, som jeg før angav; min Grund til, at jeg ønsker en anden Fremgangsmaade, kan altsaa ikke være en politisk. Det ærede Medlem for Holbæk Amts første Valgfreds, (B.

Christensen) kan maaskee gjerne mene, at jeg allerede engang har været meget stemt for, hvad han anseer for en Tilbagegang, men jeg maa dog virkelig give at betænke, om vi kunne ansee Alt, hvad der ligger bagved 1848, som havende den Natur, at, naar vi vælge det, vi da gaae tilbage. Med samme Føie vilde Vedtagelsen af Størstedelen af vort Regulativ kunne kaldes en Tilbagegang.

Jeg vil ikke tale om, at Regulativet har antydet, at Udvalg kan nedsættes paa hvilket som helst Trin af en Sag, altsaa ogsaa paa det første Trin, strax ved Forelæggelsen; men min Husommelse maatte slaae mig meget feil, om ikke netop det ærede Medlem selv har foreslaaet, at en Sag strax skulde gaae til et Udvalg. Det maa bedømmes efter Sagens Bessaffenhed, paa hvilket Punkt det er rigtigst at nedsætte et Udvalg (Tscherning: Hør!), og efter den foreliggende Sags Bessaffenhed anseer jeg det nu for rigtigst, allerede paa dette Trin af Sagen at nedsætte et Udvalg. De ærede Medlemmer for Holbæk Amts anden Valgfreds (Tscherning) og for Kjøbenhavns Amts fjerde Valgfreds (Krieger) ere fremkomne med Forslag, af hvilke det ene gaaer ud paa, at Thinget strax dannede sig som Udvalg, det andet, at man slet ikke nedsatte noget Udvalg; dersom jeg havde Valget imellem disse 2 Forslag og det, at nedsætte et Udvalg strax, da er det meget muligt, at jeg ved nærmere Overveielse kom til at foretrække et af hine to Alternativer; jeg erindrer ogsaa, at jeg for halvandet Aar siden, da denne Sag første Gang kom for, fremsatte et andet Forslag, nemlig at nedsætte et staaende Finantsudvalg, til hvilket alle Finantsager skulde henvises. Dette anseer jeg endnu for det rigtigste; men om ingen af disse afvigende Forslag er der jo nu Tale. Efter vort Regulativ og efter den Gang, Sagen har faaet, er der kun Spørgsmaal om, enten nu at henvise den til et Udvalg eller at lade den gaae umiddelbart til første Behandling i Thinget, og af de Grunde, som jeg har paapeget, ligesom ogsaa af dem, der ere fremsorte af den ærede Nigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Krieger), kan jeg ikke komme til noget andet Resultat, end at det er rigtigst